

پیام نوروزی کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

سال نو، سال صلح و شادمانی باد!

* نوروز از راه رسیده است با شکوفه‌ها و سرسبزی بهاران، دست پربرکت طبیعت بر سرآرزوهای نگیب گل نشانداده است دست پربرکت خمینی داغ عزیزان بردلیمان زده است...

* کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در آستانه نوروز باستانی، فرارسیدن این عید بزرگ ملی را به همه شما شادباش می‌گوید و آرزو می‌کند که سال نو، سال پایان ممیبت‌های جنگ، سال صلح و شادمانی برای شما باشد...

اطلاعیه کمیته مرکزی سازمان

پیرامون اراجیف رژیم ارتجاع

در صفحه آخر

اختناق و سرکوب شدیداً ادامه یافت؛ ساواک رژیم دانشگاه تعلیم شکنجه تا سینه کرد، گلوگاه میسای امنیتی در خارج شهرها ایجاد گردید و تینهادرتهران ۲۹ "پایگاه امنیتی" جدید ساخته شد...

در زمینه مسائل اجتماعی وضع به مراتب اسفنا برتر و نفرت انگیزتر شد؛ اما رفقاً دین ازم رز دومیلیون گذشت، فحشا افزایش یافت و بیساری از زنان ستم‌دیده به خودفروشی کشته شدند...

کو "پیروزی"؟

سرتا سر سال گذشته نیز میهن ما همچنان در آتش جنگ وحشیانه و ویرانگر، سوخت و ویران شد. سران رژیم در آغاز سال با باهوی گوشتخاوش سال ۶۵ را سال پیروزی نیایی و "سال سرنوش" اعلام کردند تا بسه خیال خود مردم را به امید پیروزی "سرگرم کنند...

سرتا سر سال گذشته، سال مقام و مت بود و سال جدید، انشاءالله سال پیروزی نیایی در جنگ است. "خا منه ای سال نور سال پیروزی اسلام و مسلمین و جمهوری اسلامی" ما نئی سال فتح و پیروزی نیایی "اعلام کردند. زور و زلفه جنس رضایی فرما شده جنایتکار رسبا هپا سدازان در روزا اخردا دگفت: "فرما ندهی کل قوا تصمیم گرفتند اندروننامه‌های بزرگی را در آدا مه نبرد طرا حی و به مورد جرایگذا رندوا سال را سال سرنوش قلمسدا کرده ایم...

اتحاد، مبارزه

سال ۶۵ بیایان رسید و اینک سال نو، همچون آوردگای نو در برابر ما گسترده است. سالی که گذشت تلخ و خونبار و ویرانگر بود. حکومتیان سنا توانستند بیست و دو کشتن و خون ریختند، و ستم‌دیده در سخت ترین شرایط، مقاومت خود را علیه رژیم پنهان و گسترش دادند...

تبهکاری های رژیم، پیکارهای مردم

نوروز در حالی فرا می‌رسد که مردم ایران یکی ز دشوارترین سالهای حیات خود را پشت سر گذاشته اند. در نوروزی سال که گذشت جندجما را ن بار دیگر آوای شوم سردا ده بود که: "امروز همه ما بگوسف هستیم و جوانان ما با پدیرکننده بیسبه‌ها را... ما تا حزب غفلتی هست جنگ خوا هیم کرد. "خمینی شیوت خونخواری اش را بدینگونه بیان داشت و درندگان دست آموزش در دوا م خط فریب و سیرنگ، در بروق و کرنا دمیدند که سال ۶۵ سال پیروزی "اسلام برکفر" سال "سرنگونی صدام"، "سال پیروزی امت اسلام بر استکبار جهانی" و سال پایان پیروزمندان جنگ است!

ما در افشای جنین جنگ طلبی خمینی و دروغ پردازی دستگاه تبلیغاتی تیش با رها و بارها نوشتیم، اکنون که سال ۶۵ به سر آمده، مروری بر تحولات این سال سیاه و نکبت با رجکومت فقها، روسای هی دروغگو یان حاکم و حقانیت مبارزه انقلابیون ایران در راه سرنگونی رژیم تیشکار خمینی را به وضوح اثبات می‌نماید:

بدینال سخترانی نوروزی خمینی، سمینارهای رنگارنگ "لیک یا امام" تشکیل شدند و سنا سست شکار جوانان تشدید گردید. به موازات این اقدامات فمردمی، سیاست جلب دوستی امیریا لیسیم آمریکا با شتاب بیش رفت و در اواسط سال، آخوندهای حاکم در حالی که هنوز با وقت احت قریبا دغد "استکباری" سر می‌دادند، با دولت ریگان وارد بندوبست شدند. فقهای اسلام بنسلا ه دریا فتند که "چا دمقدس" آنها برای "نجات اسلام" با "جنگ طلبی" ریگان من برتی ندارد. بدینال آن رژیم ضمن برخورداری از امداد های غیبی امیریا لیسیم آمریکا اقدام به راداندازی مجدد ایستگاههای جاسوسی آمریکا در مناطق مرزی ایران و شوروی و ایران و افغانستان نمود و انگلستان نیز به نیابت از جانب آمریکا یک قرارداد ۲۶۰ میلیون دلاری برای ساختن مدرنترین سیستم رادار برای مرز اتحاد شوروی و مرز افغانستان با جمهوری اسلامی اعضا کرد.

پیشنهاد اتحاد شوروی برای

برچیدن موشکهای میانبرد از اروپا

اتحاد شوروی طی بیسبنا د جدید و بسبا رمیمسی آمریکا را به اقدامی عملی در راه تامین امنیت و صلح در منطقه اروپا و در جیان فرا خواند. اساس این بیسبنا د که در اعلامیه میخا شیل کاربا جفر رهبر شوروی آمده است مبتنی بر توافق جداگانه دربار ه موکامل موشکهای میان برد مستقر در اروپا است؛ همچنین طریقی که حل مسئله موشکهای میان برداز سا برسا ییل جدا شده و به آنها مشروط نمیشود.

بیسبنا دا خیرا اتحاد شوروی که بر اروپا بسبی واقعی از مکانات موجود برای رسیدن به توافق متکی است، اشعار می‌دادا ر که با امضای قرارداد، موشکهای میان برد در اروپا نا بودخوا هشد و طوسی این مدت این نوع موشکها که در بیسبنا آسبا ییبسی خاک شوروی مستقر است به تعداد دهه اگلا هک که هستی دا ده خوا هشد و طرف آمریکا نیز همین تعداد دگلا هک در خاک خود خوا هدا داشت. اتحاد شوروی اعلام داشته است که به مجرد امضای قرارداد موشکهای عملیات تاکتیکی با برد زیاد خود را از خاک آلمان دمکراتیک و چکسلواکی براساس توافق با دولت های ایسنا دو کشور خارج خواهد ساخت.

- ★ بیانیه احزاب خاور عربی در صفحه آخر
★ امیریا لیسیم خبری و عملکردهای آن در صفحه ۷
★ زنده باد دوستی ایران و اتحاد شوروی در صفحه ۷

- ★ در این شماره
★ برای بسط نفوذ سازمان در نیروهای مسلح بکوشیم در صفحه ۵

- ★ افغانستان در راه "مصالحه ملی" در صفحه آخر
★ در تدارک جشن اول ماه مه در صفحه ۵

جگوگی کنترل نامه‌ها (۲) در صفحه ۶
بحران اقتصادی تشدید میشود در صفحه ۴

زنده باد صلح، زنده باد آزادی، مرگ بر خمینی!

انجام مبارزه، بقیه از صفحه اول کارمندان و دیگر زحمتکشان و روشنفکران آغاز کرد. از او اخراجیستان که ضربات آغاز شد، در ایسن تعرض انقلابی سازمان آفتی پدید آمده اکنون در حال جبران است. در این سال حزب توده ایران عمدتاً به بازسازی تشکیلات آسیب دیده خود مشغول بود، فعالیت اقلیت بر اثر شکار کشتهای درونی دچار آسیبهای جدی شد، سایر سازمانهای مارکسیست و نیز حزب دیکرات گروستان هم وضعیتی مثل سال پیش از آن داشتند. در مورد مجاهدین با یادگفت که علیرغم سیبج نیرو در توارم برای ایران و عراق افزایش در فعالیت آنها مشاهده شده است. در عراق وضعیت این سازمان را آستان دشواری های جدی جدیدی کرده است.

به اعتقاد ما اپوزیسیون ترقیخواه و بطور مشخص نیروهای چپ، امکانات بسیاری برای افزایش کمیّت و کیفیت مبارزه خوبی بردا حل کرده اند. ما به آینده با خوشبینی نگاه میکنیم، اما بهره گیری از این امکانات و ارتقا موقعیت جنبش ما ضرورت فوری و مبرم دارد. بیکی از سر حلقه های حرکت نیروهای چپ و کل اپوزیسیون ترقیخواه همان است اتحاد، اتحاد و اتحاد است. سال گذشته نیز دستاورد جنبش در این عرصه (گزارش مینمای سازها بگذریم) نزدیک به صفر بوده است. در این سال هیچ اتحاد جدیدی انجام نشد. با اینجهه ما باید گفت نقطه های مثبتی در اندیشه و عمل برخی از نیروهای انقلابی مشاهده شد که نایدبتواند ندخونه بزود خود دهد. ملاحظه دیکرات گروستان (اگرچه بطور کلی) یک رشته مسائل دربارۀ ضرورت اتحاد نیروهای ترقیخواه مطرح کردیم. ما در مجموع آنها را کامی بجلو و مثبت ارزیابی کردیم. همچنین حزب دیکرات گروستان کوشیدگامی بی در راستای اندیشه های مطرح شده بردارد. البته بنظر ما این گامها ناقصاً طبیعت و واقعیتی ضروری بود تا تردید و ترس از همراه شده است.

"راه کارگر" نیز بی از بیلمون اخیر سازمان پیرو بیانه ۱۶ آوریل اعلام کرده اتحاد با این سازمان را میپذیرد. بی ضرورت شنیدن یک کلمه مشخصی در باره اتحاد آنها از سوی راه کارگر بسیار جالب و مثبت بود. اما از اقدامات او و روندهای که در دست اتحاد نیروهای چپ و در دست اتحاد کل اپوزیسیون مترقی و مبارز با شدت و با حیات می کنیم. همچنین با اندیشه ها و تلاش های که در دست ضدیت با سازمان ماست و برخی "اتحاد" ها را به شرط برخی اتحادها می پذیرد و بیایکبار می کنیم و ما هیئت واقعی آنها را افشا می کنیم.

سازمان ما طی سال گذشته کوششهای زیادی در راه اتحاد نیروهای چپ و اتحاد وسیع همه نیروهای

ترقیخواه و مبارزانجام داد. ما کوشیدیم در این سال نتیجهای عملی کسب کنیم. ما در تمام سالی که با برخی سازمانهای سیاسی انقلابی و مترقی گشته ایم در پیانیم که در پشت صحنه تبلیغات امکانات اندکی بیشتر برای پی افکنی اتحاد می توانیم دید. این تمام نشان می دهد که فشار چپروانها علیه اتحاد دوتن برخی نیروهای مترقی از یکدیگر تا شیری پیش از آنچه به چشم می خورد بر روند اتحاد و بر مواضع این نیروها می گذارد. ما یافتن راهی هر چه موثرتر برای خنثی کردن این فشارها می خرب را از عوامل جدی راهگشای امر اتحاد نیروهای ترقیخواه می دانیم.

آنچه هم اکنون سدها عمده اتحاد نیروهای ترقیخواه و مبارزان ایران است همان عوامل که جنبش در عمل بندرت تفاوتی بین ملایک های وحدت و اتحاد (در قیاس جنبش چپ) قابل می شوند. آنها برای متحد خود همان خصوصیات را در نظری میگردیم که برای طرف وحدت خود لازم می دانند. از سوی دیگر توده های ستیزی که ما در راهی است در خدمت تفرقه جنبش عدم پذیرش هرگونه اتحاد با حزب توده ایران به صورت یکی از شروط اتحاد در نزد برخی از سازمانهای مبارز در آستانه اندیشه، اندیشه ای غیر سیاسی است که تنها به یک اتفاقا موجب یکس تو را نه شبیه است.

یکی دیگر از عوامل بازدارنده اتحاد رهبری طلبی اراده کارگران و بیورگان ساده خودخواه گروهی است. عیب ترین فکر این است که ملاحظه رهبری مجاهدین گمان می کنند که اتحاد با دیگران، (یعنی با چپها) سبب می شود پس از سقوط رژیم (که گویا آنها به تنها بی آنها سرگون خواهد کرد) ما چا ژر شوند سهمی برای آن "متحدین" قابل شوند. یعنی خلاصه کلام برای سرگونی رژیم با چپ متحدین خود تانیس از سرگونی بی چپ متحدینک نباشد. چنین فکری نزد هر کسی که با شدت را ز پذیرش یاردا اتحاد، به معنای رده مویکرایسیم و آزادی های سیاسی است. با این فکر با بدبگیرانه مبارزه کرد. ما تا کیدی کنیم که جنبش نیاز مند اتحاد وسیع همه نیروهای ترقیخواه مدافع صلح، آزادی و دموکراسی و خواهان سرگونی رژیم حاکم است و هرگونه پیش شرطی که مغایر صلح چنین اتحادی باشد، بیدست نادرست و بیوزان جنبش و انقلاب است. در رابطه با جنبش چپ بنظر ما این است که اتحاد این جنبش با یسد هسته اصلی اتحاد وسیع تر باشد. هر یک از سازمانهای چپ که سخن از رهبری طبقه کارگر در جنبش خلق می گوید، بدون آنکه بطور عملی در راه اتحاد جنبش ما مبارزه کند، بدون اینکه با کفاده نظدهری چنین اتحادی را پذیرا گردد نخواهد توانست دلیلی برای اثبات ادعای خود بدست دهد. اتحاد جنبش چپ هم در راه اتحاد همه نیروهای ترقیخواه و هم در راه کسترش یگانگی ایدئولوژیک - سیاسی سازمانهای

چپ و پیش بردن آنها درست وحدت بر اساس سازمان کسیم - لنینیسم و اندر تان سونا لیسیم پرولتری و برنامه ما با سانه ما و احداثکسب سبازرگی ایفا می کند. ما همانگونه که در تحلیل های مکرر گفته ایم جنبش انقلابی و توده های را در حال رشدی بینیم. نارضایتی مردم و پیوستن آنها به جریان سترگی مبارزه علیه رژیم و رژیم مغلوب و رژیم بیست سالگی می گردد. در مقابل، رژیم حاکم قوی تر نمی شود، ضعیف تر می شود. جنگ، بحران اقتصادی و فشار ناشی از افزایش مبارزه مردم رژیم استبدادی را نتوان و نتوان ترمی سازد. چنین شرایطی از سوی متغلوب و نیز نیروهای لیبرال بخوبی درک شده است. ارتجاع مغلوب کماکان فیکارانه می کوشد تا از طریق مقایسه زندگی فلاکت بار کنونی مردم با دوران رژیم شاه نظرمردم را به سوی نیمه پهلوی و مرتجعان گردوی جلب کند و ما ده گزشتا به هنگام کل آلود شدن آنها می بگرد. از سوی دیگر جریانهایی چون "نهیض آزادی" با زرگان در حالی که خود در روی کار آوردن رژیم خمینی و در آستانه کردن این رژیم سالها خدمت کرده و هم اکنون نیز بیخ آن ریشه داده اند نمی کوشد تا خود را بعنوان "برجمدار" "آزادی" و "صلح" مردم معرفی کند و از امکاناتی که در اختیار دارد استفاده می کند. این جنبش درست است اما چا ژر و بی سارنگارانه خویش بهره گیری. نهیض آزادی در حالی که خود مشغول یک مناظره کم خطر با "حضرت امام" و حواریون وی است و برای حفظ سازماندهی مراسم "امام" ما نور می دهد، تلاش دارد تا بر جنایات رژیم علیه انقلابیون و مبارزین برده بگذرد، مبارزه ما را مستوروی بی کند و تا می شود دنیا چا رو چنجا لهای ارزان و کم خطر اما بسیار محاسبت خود را از مردم بعنوان پهلوان در میدان معرفی کند. این تا کتبکها اگرچه برای نهیض آزادی آینده ساز نیستند، اما نیروهای انقلابی و مبارزین با دیده آنها کم بها دهند و از روی آنها بگذرند.

همه این واقعیتها با زهم از سازمانهای انقلابی و مبارز می خواهد که بخود بپندارند چنان که تا بیسته است به میدان اندر تانین. توجده کیدیده گسترش کمی و کیفی مبارزه انقلابی در داخل کشور، تا میسن و گسترش اتحاد در صفوف نیروهای انقلابی، ترقیخواه و مبارز و گسترش سرمدتندانه وی. اما بی برای سرگون ساختن رژیم ارتجاع، چنین است نیاز ما وظیفه ما. ما که خواهان تا مین رهبری طبقه کارگر هستیم باید بدون درنگ و واژهین امروز با گسترش مبارزه برای اتحاد جنبش خود اتحاد مجموع جنبش ترقیخواه و با ادای سهم قطعی در میدان نبرد در راه بر آوردن خواسته خود، بدینی خواسته طبقه کارگر بکوشیم. مبارزه برای اتحاد، اتحاد برای مبارزه اتحاد مبارزه برای پیروزی، چنین است شعار بزرگ جنبش ما در آغاز سال نو!

شهرهای کشور در مقابل سرب زخمی به درجه است و متقاوت کم و کثرت کردند. بطوریکه زود خود در جایتان با شکار جیان انسان یک پدیدده رایج در سال ۶۵ بود. زنان و بویژه مادران اشکال متنوعی از مبارزه را به پیش بردند. زنان روستایی اطراف ساری در صف مقدم در مقابل سپاه پاسداران مانع فتودا آنها ایستادند. مادران روستا های بهار زهدان بر علیه جنگ را همیشه می کردند و در آن زندانیان سیاسی حرکت وسیعی را سازمان دادند. زحمتکشان شهری نیز بیازات گسترده ای را پیش برده اند: ۶۰۰ کارمند دولت در ایادگان مرند در اعتراض به آموزش نظامی اعتصاب غذا کردند. مردم قلات شیراز مرکز تسلیحات رژیم را سنگباران کردند. کارکنان دادگستری قزوین و زنجان و آموگزاران شهرکسرد اعتصاب کردند. دانشگاران تاسکی و وات با حرکت گسترده ای را سازمان دادند. مردم آراک با شعار مرکز بر خمینی مراسم تشیع قربانیان جنگ را به مرکز شهرات ضروریم و ضد جنگ مبدل کردند. مردم تهران انتخابات میان دورهای را تحریم نمودند و هالسی شهرک فرهنگیان غرب در مقابل زورگویی ادار بر حق دست به مقاوت بیکار رجه و پیروز مند شدند. بزنگان علیه سیاست قلدرمندان انحلال سازمان نظامی شکی کشور، دست به اعتصابی گسترده زدند. این اعتصاب درگیری و اقتار مختلف جامعه و نیز در مطبوعات و افکار عمومی جیان با زتاب وسیعی یافت. و بالاخره زندانیان سیاسی با حرکت اعتصابی خود تا کتبک عمومی جیان سبنا را متوجه توجی و سرپریت رژیم نموده، فزیه موثری بر بیکر آن وارد ساختند.

آری! مردم تسلیم ارتجاع نشده اند مردم ما محاسبات ورنجهای بی شمار سال ۶۵، رنج برپرسیدن ۹۰ کل نوبتگفته می شن. رنج خاکستر شدن ۷۰ تنوکل بوجد رنج قربانیان شدن ۱۵ هزار دوقویبر و پیرو جوان غیر نظامی در زیر بمباران تیبکارانه حاکم، رواج مرکز زحمتکشان بنفاد ددر زیر موک خمینی رنجگستا ریش از مد رواجان ایرانی عراقی و در کربلای بیخنی، رنج و آوارگی میلیونها ایرانی و... را از یاد نخواهند برد و مومندان انقلابی انقلاب شکن و جنگ طلب انتقام سختی بگیرند.

تدوین قانون کار مترقی، حق شکل، بیمه بیکاری و امتناع از اعزام به جبهه کسترش یافت. اعتراضات کارگران در واحدهای مختلف نه تنها حول مطالبات صنفی بلکه علیه جنبش جنبی به قیمت از دست دادن شکل، بیکاری و زندان ادامه یافت. سازمان ما به افشای قوانین و لویج رژیم و ارائه رهنمودهای مشخص مبارزاتی پرداخت و کارگران را به دفاع از حقوق صنفی و سیاسی خویش، به تلفیق مبارزه علیه اخراج با مبارزه علیه جنگ و پیوستن مبارزات توده ای جاری با مبارزه برای صلح و آزادی علیه رژیم دعوت کرد. کارگران کوما تئسو، ۵۰۰ کارگر بویلیو رشت، کارگران نکا چوب و تخمه سلاخی ساری، کارگران کارخانه بویولیت اهورا ز... در مقابل اعزام اجباری به جبهه، و بیکاری و نجات نظامی دست به مقاومت، اعتصاب و راهبیمانی زدند. کارگران تراکتور سازی شیراز، کارگران صنایع ملی، ۷۰۰ کارگر ریسندگی آراک، ۱۵۰۰ کارگر ها و بیلوکس، کارگران واحد تولیدی وزنه و کارگران کشت و صنعت شمال و... در برابر اخراج و در راستای حقوق صنفی خود به صورت مختلف، مبارزات گسترده ای را پیش بردند.

دهقانان زحمتکش میهن ما نیز نه تنها ناظر منفعل جنایات رژیم نبودند بلکه پیش از پیش مبارزه علیه سیاستهای خنجرمدی و ضددهقان رژیم پرداختند. این مبارزه بخصوص در مورد مبارزه علیه بازگشت فتودا آنها به روستاها و حفظ زمینهای آنها معارضه شده، برجستگی خاصی داشت. در عین حال در سالی که گذشت مبارزه روستایان علیه جنگ دانته گسترده تری یافت. فرار جوانان روستایی از جنگ ما موران ژاندارمری افزایش یافت و روستایان بر مقاومت خود در برابر سرباز زگیری اجباری افزودند. دهقانان پویان کوهستانه ۳۰ روستای حومه آراک و وردان ساری، روستاهای شستر، قلات شیراز برای حفظ زمین، در مقابل سپاه و واقف، ژاندارمری و فتودا آنها ایستادند و به درگیریهای شدید و بیغنا خونین تن دادند. خلق کردیم مبارزه دلورانه خود را در راه مدد و خلق بلوچ مبارزاتی را کسترش داد. جوانان ورزش دوست تهران با شعار موک و بسر خمینی تظاهرات کردند. جوانان اکثر روستاها و

تیبکاری های رژیم... بقیه از صفحه اول مطرح نمود و برای دانش آموزان بدجواب ۷۴ ضربه شلاق معمول گردید. در دم بیسوادان با زهم بالارفته اختلاس و رشوه خواری به پدیده رایج در دستگاه حاکمه مبدل شد. اما خردگشتی به شدت بالارفت و سرفت، آدمکشی و آدم ربایی گسترش یافت. جلائی وطن شدت بیشتری گرفت، تنها از طرف قیاسونسی روزانه ۱۵۰ نفر از کشور خارج شدند. در سیاست خارجی سرانجام برده ها فرو افتاد و چهره کریم رژیم آشکار گردید و معلوم شد که چگونه فقهای "فدائستکار" برای "تجات اسلام عزیز" دست به دامن "شیطان بزرگ" دشمن صهیونیستی "شده اند. طشت رسوائی معاملات محرمانه خرید سلاح از آمریکا از ام افتاد. بخصوص وقتی که آشکار شد که فدا انقلابیون نیکاراگوئیس، مرتجعین فدا انقلابی افغان و فدا انقلابیون آنگولایز، از این جوان بیغنا و زکیسه جمهوری اسلامی بیسه نوا می رسیده اند. تنها بیش از ۳۰ میلیون دلار از سود حاصل از فروش اسلحه آمریکا که به ایران نصیب گشتراها (فدا انقلابیون نیکاراگوئه) شد و ایسن در شرایطی بود که رژیم خمینی را با کارانه خود را مدافع انقلاب نیکاراگوئه جا زده است. بر ملا شد که رژیم ۱۲۰ میلیون یونده بریتیش بترو لیوم بسا چاده است و دکتر بیرومی، وکیل رژیم در لاهه پرداخت یک فقره به مبلغ ۳۳ میلیون ۶۷۰ میلیون دلار به فدرا ل-رزرو آمریکا را افشا کرد.

سیاست جنگی رژیم نه پیروزی در پایان سال بلکه فقر و فلاکت و عزای برای مردم، به ارمغان آورد. در عرصه کشا و ورزش نیز، رژیم سر تعرض برای باز پس گرفتن زمینهای مصادره شده دهقانان را شددید کرد. طبق فتوای خمینی و معوبه فروردین ماه مجلس فرمایشت آن استناد از اضی موقوفه های که مشمول قانون اطلاعات اضی شده بود، باطل شد و مجددا بحالت وقفی در آمد. در آبان ماه ۶۵ نیز مجلس فرمایشت رژیم قانو گذاشتاری اضی کتت موقت را به تصویب رساند. مردم اما، به فقهای انقلاب شکن تسلیم نشدند و به مبارزات خود با اشکال پرتنوع ادامه دادند. کارگران، مبارزه علیه ادامه جنگ، اخراجها و شرایط غیر انسانی کاروندگی را سرخشانه ادامه دادند. مبارزه برای

پیام نوروزی کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

سال نو، سال صلح و شادمانی باد!

هم‌میهنمان عزیز!
کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در آستانه نوروز باستانی فرارسیدن این عید بزرگ ملی را به همه شما نادانان می‌گوید و آرزوی کند که سال نو، سال پایان مصیبت‌های جنگ، سال صلح و ثبات دگامی برای شما باشد.

با پایان سال ۶۵، رژیم خمینی سالی دیگر از عمر پرازنگ و نفرت خود را سپری کرد. سالی با جنگ و ویرانی، سرکوب و استبداد مذهبی، ورشکستگی اقتصاد و فلاکت اجتماعی. سالی آکنده از خیانت آشکاره منافع ملی و میهنی ما.

در سال ۶۵م، برخلاف وعده‌های پوئالی رژیم، نه "پیروزی" بلکه بیکراهی غرقه بخون عزیزان مردم به خانه‌ها ایشان آورده شد. آتش جنگ خانمانسوز ایران و عراق بخاطر اهداف تجار و کارخانه و جنگ طلبانه خمینی و دیگر سران رژیم همچنان شعله‌ور بود و قربانیان تازه‌تری را به کام خود کشید. تنها در نتیجه بیچارگان شهرها، هزاران تن از زیر و جان و وزن کودکان ما در خانه‌ها ایشان جان خود را از دست دادند. در سالی که گذشت نیز در سایه شوم حکومت خمینی گورستان‌ها در سراسر کشور با دتراو از اجساد عزیزان ما انباشته تر شدند.

اکنون بر کمترین بوشیده است که مسئولانامه جنگ و معاشناشی از آن رژیم ضدملی و ضد مردمی خمینی است. جنگ همچنان به پناه‌های دردست خمینی و دیگر سران رژیم برای پیمانال کردن مطالبات مردم، سرکوب نیروهای دمکراتیک و انقلابی کشور، غارت بی حساب و کتاب زحمتکشان و چپاول دارائی‌ها و اموال عمومی است. معامله پنهانی خمینی - ریگان که با افشای ما موریت مک‌فارلین در تهران از پرده رسوایی بیرون افتاد مستگیری ضدملی رژیم خمینی را بر همگان آشکارتر کرد. این رویداد مهم چنین اثبات کرد که تا چه پایه جنگ ایران و عراق در خدمت حفظ رژیم خمینی و بسود امپریالیستی است. جنگ ایران و عراق تنها بسود دشمنان مردم دو کشور و علیه مصالح ملی ما و دیگر خلقهای منطقه است. از اینرو قطع بلادرنگ جنگ نه تنها خواست مردم لاکشیده ایران و عراق بلکه مطالبه همه محافل فدا مبریا لیست و ترقی خواه منطقه و سراسر جهان است. خواست ملل، عمومی‌ترین خواست همه اقشار و طبقات خلق درجاست. می‌توان و باید علیه جنگ متحد شویم و جنبش نیرومندمان را با وادار کردن رژیم جنگ افروزمی به پذیرش بلا قید و شرط صلح و حل اختلافات فیمابین از راه‌های مسالمت‌آمیز به پیروزی رساند.

هم‌میهنمان عزیز!
استبداد آخوندی که بنام "ولایت فقیه" بر کشور سطره دارد کوچکترین جایی برای حقوق دمکراتیک و آزادیهای سیاسی باقی نگذاشته است. سرکوب و خنثی‌سازی حزب و سازمانهای فدا مبریا لیست و دمکراتیک و انقلابی، زندان و شکنجه و استبداد بهترین فرزندان خلق، سلب حق تشکیل سندیکاها و انجمن‌های منصفی از کارگران، دهقانان، کارمندان، مصلحان، دانش‌آموزان و دانشجویان، زن‌سالاران و جوانان، برسر نل نیروهای مسلح، و لگدمال کردن آزادی

گو "پیروزی"؟

سال "پیروزی نهایی" از هیچ تلاشی فروگذار نکرده و هر آنچه توانستند، کردند. آنها سال گذشته در همپا عملیات بزرگ و کوچک، دهها هزار تن را قربانی کردند، آنها به جنگ کشیدند و بیچارگان و گلوله‌ساران مردم غیرنظامی را کشتند. کارخانجات، موسسات مدارس و دانشگاهها و بیچارگان را ویران کردند و هزاران کودک وزن و مردیده‌ها را قتل عام کردند. آنها خسارات و ویرانیهای جنگ را از مسزروهه میلیاردها دلار گذارندند، هر کسی را که نتوانستند، گرفتند و به جیب بردند. تمام دستگاه سرکوب و ستم‌فریب خود را برای شکار جوانان و زحمتکشان و اجرای نقشه "سبج یک میلیونی" به حرکت انداختند. اعزام به جبهه‌ها را اجبار کردند. سبج سبج کارخانجات و ادارات و ادارات را از پای بردیدند. در همه جا ستادهای پشتیبانی از جنگ برپا کردند. کارگران و کارمندان را دست‌بسته زورروان جبهه‌ها کردند. دانش‌آموزان را گروه‌گروه زکلیا بیرون کشیدند و به قتلگاه‌ها فرستادند. فعالیت دانشگاهها را برای کشتن دانشجویان به جیب‌ها مختل کردند. برخمت سربازان دو ما افزودند، برای جلوگیری از فرار و سبج سربازان و مسئولین قوا سربازان سرکوبگرانه‌های وضع کردند. عمل مسلح خود را برای سرباز گیری در هر جا به جان مردم انداختند. با توسل به جنین اقداماتی به صدها هزار نیرو در جبهه‌ها گرد آورده‌اند.

بیا ن و قلم و مطبوعات و صدها هزاران جنایت‌دیکار این دست نمودار رخفان و وحشتناک کام‌برگشوار است. اعمال ستم و سرکوب علیه خلقهای تحت ستم کشور و اقلیت‌های مذهبی با شدت تمام ادامه دارد. استبداد مذهبی شبه قرون وسطایی نه تنها حقوق و آزادیهای اجتماعی را با پیمانال کرده است بلکه ابتدائی‌ترین حقوق و آزادیهای افراد جامعه را نیز از بین برده است. حریم زندگی خصوصی مردم از دست بردارگام جمهوری اسلامی در امان نیست. رژیم خمینی، ایدئولوژی مذهبی را بر تمام شئون زندگی سیاسی اجتماع و فرهنگی جامعه باخونت تمام حاکم ساخته و جز اندیشه حکام مرتجع، هیچ اندیشه‌ای در جامعه حق حیات ندارد. کار بجایی رسیده است که جن جنیم زنده‌سوری، عید نوروز و مراسم سیزده بدر و دیگر یادگارهای اصیل فرهنگ ملی ما و نیز همه آثار ادب و هنر ملی و مردمی ما آشکارا توسط سران رژیم تحقیر می‌شود و بی‌احترامی آن جنل و خرافات و وحشیگری، بی‌فرهنگی و هنرستیزی اشاعه یافته و مورد تقدیس قرار می‌گیرد. عزم این رژیم است که هیچ خانه‌های نباشد که از رنجها و این رژیم از جن و شادی مردم، از تازگی و طراوت زندگی متنفر است، ارتجاع حاکم بر سراسر کشور را در هم می‌پاشد. می‌توان و باید علیه استبداد مذهبی، چپل و خرافه پرستی متحد شویم و به نیروی زرم‌استوار و یکپارچه خود، رژیم ضدملی، فرهنگ ستیز "ولایت فقیه" را سرنگون و به زباله‌دان تاریخ افکنیم.

کارگران! دهقانان! زحمتکشان!
ارمان رژیم جمهوری اسلامی برای شما جنگ و ویرانی، سرکوب و اختناق، گرسنگی و بیگاری است. در رژیم جمهوری اسلامی تنها ملایان به مسند نشسته، کلان تاجران بویزرگ ما لکان و صاحبان سرمایه و شروت اندک ما است. شما روجا و مل شما فریه ترمی‌شوند. رژیم خمینی به طبقات ارتجاعی، به اردوهای اجتماع، به مشتی غارتگر ادخلی تکیه دارد و بنا بر ما هیت خود از زمانع بزرگ مالکان، تجار بویزرگ کلان سرمایه داران پاسداری کرده و در جهت مقاصد ضدملی و ضد مردمی آنان در راه زدودن و هدمستی با امپریالیسم جهانی و رژیم‌های ارتجاعی منطقه و جهان اهتمام می‌ورزد. احیاء آقایی ایران نشسته خوانین و بویزرگ مالکان در روستاها، بازگرداندن کارخانجات و مسافره شده و فروتنی و ادعای بویزرگ ملی شده به کلان تاجران، تبدیل بازارهای کشور به عرصه غارتگری تاجربویزرگ و تحکیم بنده‌های وابستگی اقتصادی کشور به امپریالیسم انکسالی این واقعیت است. اکنون کارخانجات این رژیم به اهداف فدا مبریا لیستی، مردمی و عدالت خواهانه انقلاب مردم ایران به آنجا کشیده است که خمینی و دیگر سران رژیم به بندوبست ضدملی خود با دشمنان ملی خلقهای ایران و جهان، یعنی امپریالیسم امریکائیکو را فرخ می‌فره‌نهند. خواست‌ها و آرزوهای شما را بر سر تا مین صلح، آزادی، استقلال، بی‌شرکت و عدالت اجتماعی تنها با مبارزه مستمکن در راه سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی تحقق می‌یابد. از قدیم گفته‌اند چاره رنجبران وحشده و تشکیلات است. شما کارگران و زحمتکشان کشور باید

بدا نید که کارگران و رنجبران متفرق هیچ نیروی نیستند در حالیکه کارگران متشکل آن قدرت عظیم سیاسی و اجتماعی هستند که قادرند بی ظلم و ستم استخاری رومی عادلتری را برافکنند و هما نگویند که در ۳/۴ جهان توانستند، قدرت سیاسی را به جنگ آورده و جامعه متکی بر عدالت اجتماعی یعنی سوسیالیسم را بنا نهند.

کارگران! متشکل شوید و به وسیله ممکن‌ستدیک‌ها و شورا‌های واقعی خود را بوجود آورید. در انتخابات شورا‌های کارگری با تمام نیرو شرکت کنید و با همه ابتکارات بگوئید که شما بندگان واقعی شما اداره شوراها را در دست بگیرند.

کارگران! سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) سازمان سیاسی طبقه کارگر ایران است. از سازمان زمان خود پشتیبانی کنید! برای تحقق خواست‌ها و آرزوهای خود به سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) پیوندید!

نیروهای انقلابی، دمکراتیک و ترقیخواه کشور! شرط وفاداری به مردم و پایداری به آرمان‌های بخش‌آنان جستجوی راه‌های پیروزی بیکار خلق علیه رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی است. تجربه تاریخی خلق ما و خلقهای سراسر جهان می‌آموزد که تنها در صورتیکه همه نیروهای انقلابی، دمکراتیک و ترقیخواه علیه دشمن مشترک متحد شوند قادرند دشمن را درهم شکنند. اتحاد مردمی نه در راه سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی بخاطر نسل‌ها در بلکه یک ضرورت مبرم و ناخیرنا پذیرد شرایط کنونی است.

در آستانه سال نو، ما با دیگر همه نیروهای انقلابی، دمکراتیک و ترقیخواه کشور را از دست رزمجویان علیه ارتجاع و امپریالیسم فسر می‌خواهیم.

هم‌میهنمان عزیز!
نوروز از راه رسیده است با کوفه‌ها و سرسبزی بهاران، دست پر برکت طبیعت بر سراسر زمین نگیان کل نشانه است، دست پر برکت خمینی داغ عزیزان در دلمان زده است. یادشید را اگر می‌بایدیم و از خاطره تابناک آنان و وثیقه‌های برای نبرد آشتی‌نا پذیر رژیم خمینی سازمان.

رژیم ولایت فقیه با جنگ و ویرانی، سرکوب و کشتار، بیگاری و ویرانی، آوارگی و گرسنگی، شادی و طراوت نوروزی را از مردم دور میکند. امروز برگزاری جشن نوروزی شمت محکمی است بر دشمنان ارتجاع. نوروز از هر چه بر سرگزاران کبر و مفونان را در راه دستیابی به صلح و آزادی فشرده تر می‌آید. مبارزه خلق در راه سرنگونی جمهوری اسلامی پیروز خواهد شد.

نوروزتان پیروز باد!
کمیته مرکزی
سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
۲۹ اسفندماه ۱۳۶۵

وزحمتکشان افتح بمره و بخدا دجه نمایی می‌برند؟ آنها خواهان صلح، دوستی بین ایران و کشورهای همسایه خود خواهند. آرامش و سکونایی میهن خویشند. پیروزی واقعی مردم، سرنگونی این رژیم تبهکار و جنگ افروزان است.

برای پایان دادن به جنگ و سرنگونی رژیم خمینی تنها مخالفت، مقاومت منق و مبارزه برانگشسده و فردی کافی نیست. دیو جنگ و استبداد تنها با مبارزه فداکارانه و توده‌ای میتوان به زانو خورد. اگر می‌خواهیم که گودکسایمان در کج خانه و مدرسه در آتش بسیمیا بسوزند، اگر می‌خواهیم سرفه‌ها مان خالیتر نشود و فقر و بیگاری و گرسنگی به مرگ تدریجی دچار مان نکنند، در مبارزه پیشقدم شویم و با تمام اعضا و نظرات، با اتحاد و همبستگی به مقا بله‌ها جنگ و رژیم بر خیزیم، آنچه که تاکنون شده است، برای ما رنجگ کافی نیست. باید ما روزه را تشدید کرد. برای تشدید این مبارزه نیز سازمان سیاسی انقلابی آگاه و فداکار و روفادار به خلق، که بتواند این مبارزه را رهبری کند لازم است.

گودسایمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) متشکل شوید و هر نمودهای آزار در مبارزه علیه جنگ و رژیم‌ها را بشنید. باید ما را به سال بیکارهای بزرگ برای قطع جنگ و درهم شکستن رژیم خمینی بدل کنیم. این یگانگت و اتحاد و پیمانان ما دان به پیشه‌ها کشتار و ویرانی و فقر و گرسنگی است. ●

لیجه بودجه سال ۱۳۶۶ که در هفتم دی ماه به مجلس ارائه شده بود، در او را خوانند ما به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید. میرحسین موسوی نخست وزیر رژیم خمینی ضمن تقدیم لیجه بودجه به مجلس طبق معمول سخنانی ایراد کرد. سخنان وی این بار نیز تکرار همان حرف های سابق بود. اما آنچه جدید بنظر می رسد این است که به برکت رژیم جنایت پیشه جمهوری اسلامی اوضاع اقتصادی کشور آنچنان آشفته و وخیم است که حتی رئیس دولت خدمتگزار آخوندها و سرما به داران از ارائه شاخص های کلاسیک به بهانه بزرگی موفقیت ها و در حقیقت فاجعه بار بودن اوضاع طفره می رود. اومی گوید: "سال طبیعی است که مجلس محترم از دولتیست شاخص های کلاسیکی که هر سال به هنگام تقدیم لیجه بودجه ارائه می شود بر این عنوان کارنامه خدمتگزار مردم طلبد". او بر نامه شرایط نوین اقتصادی را "در اوضاع فزاینده ای که در صحنه اوضاع و احوال در سال ۶۵ بدست آمده است قلمداد کرد. اما واقعیت این است که هر نامه مذکور چیزی جز طرح فلاکت نوین اقتصادی نیست.

در صورت هزینه شدن تمام بودجه های مصوب، بخش های مختلف تنها به حداقل اعتبارات مورد نیاز می رسد. اگر بخش های خود دست می یابند، دولت ۶۲ میلیارد ریالی نیز صرفه جویی کرده است. این صرفه جویی در صورت تصویب حداقل اعتبارات بقرض اینکه حتی ادعای صحیحی باشد، تنها با افزایش بار هزینه های دستگاه اجرایی از طریق افزایش نرخ خدمات دولتی ارائه شده به مردم، بالابردن قیمت تولیدات و اخذ های دولتی به حساب مردم و اخراج وسیع کارگران و کارمندان بخش دولتی امکان پذیر است. به بیان ساده گران تر شدن هزینه درمان بیمارستان های دولتی، افزایش مقدار شهریه مدارس، بالابردن قیمت ایاب و ذهاب و غیره و غیره به حساب زحمتکشان.

بحران اقتصادی تشدید میشود

بالاخره پس از کسر هزینه های جنگ و مخارج جاری دولت، اگر چیزی از بودجه دولت مانده باشد، هزینه های عمرانی اختصاص خواهد یافت. مقدار این رقم مرتباً در طول زمان مداری رژیم ولایت فقیه کاهش یافته است. البته باید توجه کرد که بخش بزرگی از همین مبلغ نیز به انجام طرح های مربوط به جنگ اختصاص می یابد. ایجاد راه و پل های جدید در مناطق جنگی، ساختمان بیمارستان های محرابی و غیره به حساب بودجه عمرانی گذاشته می شوند. جالب این جاست که موسوی ادعا می کند که تا آخر آذرماه سال ۶۶ رقم بیشتری از آنچه که مصوبه مجلس بوده است، در عمران هزینه شده است. این ادعا با توجه به کاهش شدید درآمدهای دولت، افزایش هزینه های جنگ، وجود آذوقه های غیرقابل پیش بینی مثل خرابی های ناشی از جاری شدن سیل و تخریب مراکز اقتصادی بر اثر ریزش باران ها و غیره تنها دروغی آشکار است.

حال در مقابل این پهنه هزینه های سرسام آور نظری به منابع درآمد دولت بیاندازیم. دومین منبع اصلی درآمد دولت نفت و مالیات ها تشکیل می دهد. درآمد نفت به دلیل کاهش شدید قیمت آن به خصوص در چند ماهه آخر سال ۵۵ عوارض مشکلات اقتصادی و تظاهرات سردمداران رژیم به کمتر از یک سوم کاهش یافت. به این ترتیب بودجه دولت از آنچه تا پیش از این درآمدها بخود اختصاص می داد، سهم مالیات ها در کل درآمدهای بودجه عمومی کشور ۱۹ درصد در سال ۵۶ به ۵۶/۲ درصد در سال ۶۵ رسید و در سال ۶۶، ۲۲/۴ درصد درآمدها را تشکیل خواهد داد. با توجه به اینکه آن بخش از درآمدهای مالیاتی که مستقیماً وابسته به درآمد نفت است، خود بخود با کاهش این درآمد، افت خواهد کرد و از آنجا که طبق اعتداف نخست وزیر، "قانون کار از برای دریافت مالیات از خودتختان وجود ندارد، لذا باید با ملیت ها همچنان برخورد کارگران و زحمتکشان سنگینی خواهد کرد. نخست وزیر از زحمتکشان ۱۱ درصدی مالیات های مستقیم و کاهش ۳ درصدی مالیات های غیر مستقیم صحبت می کند. بقرض محال اگر حتی این ارقام درست باشند، ابعاد فاجعه رژیم ولایت فقیه آنچنان گسترده است که هیچ تخیل راجدی را در عمل بوجود نخواهد آورد. کافیهست به ارقام زیر توجه شود: طبق ارقام ذکر شده در درگیری های هوایی ۴۷ تا ۶۵، درگیری سال های ۶۱-۶۰ در مقابل رشد مالیات های غیر مستقیم به مقدار ۲۲/۸ درصد، مالیات های مستقیم تنها ۲/۳ درصد درآمدها شده. همین منبع اعتراف می کند که در همین فاصله زمانی مالیات بر شرکت های خصوصی ۲/۲ درصد و مالیات بر شرکت های خصوصی و دولتی بطور متوسط سالانه ۳/۴ درصد کاهش یافته است. بالاخره با در نظر گرفتن این واقعیت که مالیات های مستقیم تنها اندکی بیش از یک سوم کل درآمدهای مالیاتی را تشکیل می دهند، تخمین می آید که در صورت تصویب این ارقام در صورت محتمل نیز آنچنان تغییراتی در اوضاع ایجاد نخواهد کرد.

با وجود تمامی این تمهیدات بودجه دولت با

کسری فزاینده ای مواجه بوده است. در بودجه سال ۶۵ بیش بینی شده بود که میزان کسری بودجه ۴۹ میلیارد تومان خواهد بود ولی در عمل درآمدها از رژیم به میزان شدیدی کاهش یافت و کسری بودجه به رقم ۱۴۵ میلیارد تومان یعنی به حدود نصف کل بودجه رسید. در بودجه سال ۶۶ نیز میزان کسری بودجه حدود ۱۴۰ میلیارد تومان پیش بینی شده است. بسیاری جبران این کسری رژیم به دریافت وام از سیستم بانکی متوسل شده است. معنی ساده آن هم یعنی چاپ بدون پشتوانه اسکناس و بی اعتبار کردن پول کشور یعنی گرانتر شدن کالاها و خدمات و کاهش درآمد واقعی حقوق و مزدگیران و غیره.

حال نگاه مختصر به پیامدهای بودجه تنظیمی دولت بیاندازیم. دولت در این انجام اقدامات عمرانی نخواهد بود. در واقع نیز با گذاشتن بسیاری هزینه های عمرانی بر دوش زحمتکشان تحت عنوان مشارکت با یک ها، خود با ری مردم و غیره، دولت گریبان خود را از چنین هزینه های بی خالص می کند. طبیعی است که در این میان چیزی با بستی به رژیم به داران برسد. برای نمونه می توان واگذاری ساختمان آزاد راه ها به بخش خصوصی با حق دریافت عوارض عبور بحدت نامحدود را ذکر کرد. بپای خدمات دولتی افزایش خواهد یافت. این امر با توجه به بیکاری زیاد و تورم و حشمتناک به معنی محرومیت بخش عمده حقوق و مزدگیران از استفاده از هرگونه خدمات درمانی، رفاهی و غیره است.

کشا ورزی بر مبنای برنامه شرایط نوین اقتصادی در درجه دوم اهمیت قرار داده شده است. رژیم جمهوری اسلامی با سیاست های ضددهقانگی و عموگرازی میهن با رادار ستانه نابودی قسرا ر داده است. بر سر گرفتن زمین های دهقانان و دادن آنها به فئودال ها و اوقاف (حتی زمین هایی که در زمان رژیم سابق به دهقانان فروخته شده بود) کمبودگرازی و سایل کشا ورزی و کودسیمیایی، با زدهی بسیار پائین کشا ورزی ایران نسبت به کشورهای پیشرفته و عدم توانایی در رقابت با محصولات خارجی، عدم حمایت دولت از تولیدات داخلی و تکیه بر واردات مواد غذایی بجای گسترش تولید آن در داخل بجلت بی دردسر بودن آن و غیره از عواملی بودند که دهقان رنجیده میهن ما را به ورشکستگی و گرسنگی کشاند. بنابه اعتراف مسئول آمارگیری چپا دسازندگی حدود یک چهارم روستاهای کشور خالی از سکنه شده است.

اینگ با کاهش درآمدهای ارزی تا مین حداقل مواد غذایی مورد نیاز مردم نیز با مشکل مواجه شده است. سران رژیم با بوق و کرنا خود کفایی کشا ورزی را علم کرده اند. موسوی مدعی است که تولیدات کشا ورزی در سال گذشته معادل ۲/۶ درصد کاهش است. حتی اگر این ادعای دروغ را در دست فرض کنیم اولاً چنین انگ رشنی قمار به جبران عقبماندگی های وحشتناک کشا ورزی ما نیست و ثانیاً با رشد ۳/۵ درصد سالانه جمعیت کشور در مقابل ۲/۶ درصد رشد بخش کشا ورزی، ضرورتاً از یک طرف واردات مواد غذایی را افزایش خواهد داد و از طرف دیگر مردم را وارد تحمل هر چه بیشتر گرسنگی خواهد نمود. بنا بر این ادعای مربوط به کاهش واردات محصولات کشا ورزی نیز دروغی بیش نیست.

ورشکست شدن تولیدکنندگان و توزیع کنندگان خرده به دلیل وابستگی آنان به واردات تولیدات واحدهای داخلی در شرایط کاهش این عوامل امری طبیعی است. این سرنوشت هم اینک زندگی بخش بزرگی از هم میهنان ما را تهدید می کند. بودجه سال ۶۶ نیز تنها نوبت تسریع این روند را میدهد. خلاصه کنیم، گرانی بیشتر، افزایش بیگساری بصورت آشکار و پنهان که هم اینک بیش از ۴۰ درصد نیروی کار را در بر میگیرد، تعطیل شدن بخش بیشتر از واحدهای تولیدی، تخریب شدید تر کشا ورزی، کمبود مواد غذایی، نظمی کردن هر چه بیشتر اقتصاد کشور، تشدید وابستگی کشور به کشورهای امپریالیستی و در یک کلام تشدید بحران اقتصادی، دستاورد بودجه و برنامه اقتصادی سال ۶۶ رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی خواهد بود.

محور اصلی فعالیت رژیم و به تبع آن رژیم اصلی هزینه های دولت در بودجه سال ۶۶ از جنگ تشکیل می دهد. به منظور ادامه جنگ، نظامی کردن کل اقتصاد کشور هدفی است که مدتهاست توسط رژیم خمینی دنبال می شود. در این راستا بنا به اعتراف سردمداران رژیم بیش از نیمی از بودجه کشور مستقیماً به جنگ اختصاص یافته است. اما این تنها یک گوشه از "واقعیت" است. اختصاص بیش از بزرگی از بودجه وزارتخانه های مختلف و تعداد زیادی از واحدهای تولیدی و خدماتی به اموری و طرح های ریزی بر نامه های طولانی مدت برای میلیتاریزه کردن کل اقتصاد کشور جنبه دیگر واقعیت های موجود است. موسوی اعتراف می کند که "در حال حاضر تنها حدود ۱۰۰۰ طرح و پروژه مرتبط با نیازهای نظامی از طریق کمیسیون پشتیبانی صنعتی و مهندسی جنگ در حال انجام است." او سپس برخی اقدامات مشخصی را می شمارد: از اجزای ۱۵۰۰ کیلومتر راه، ترمیم ۱۱۰۰ کیلومتر جاده های موجود جهت استفاده های نظامی، بیش از ۲۰۰۰ کیلومتر آسفالت گرم، احداث بیمارستان های بی شماری صحرائی و دهها طرح صنعتی جنگ اسم می برد. طبیعی است که نیروی انسانی عظیمی نیز بجای انجام کارهای عمرانی و تولیدی جهت نظامی این طرح های نظامی به خدمت گرفته می شوند. اومی گوید: "بنا بر این اساس طرح های وسیعی از ظرفیت صنعتی کشور به خدمت جنگ گرفته شده است. اینک بجز چند هزار اعیان جیها ساز زندگی، حدود ۲۰ هزار نفر از وزارتخانه های مختلف در منطقه عملیات بطور مستمردا مور مهندسی جنگ خدمت می کنند". البته این امر شامل حال مدیرین صنعتی نیز می شود و حضور مدیریت دولتی در بخش های وسیعی از امور مهندسی و جنگ، برای جنگ و برای شکست های کشا ورزی سازنده می باشد! "اوپا و وقت تمام بر سر ما داند! ما گمان ما دی و انسانی میهن ما را در گوردهای جنگ جنایتکارانه بر می شمارد و از افتخارات دولت خود بشمار می آورد. البته این همه تنها شامل جنگ فعلی نیست و خواب هایی برای بعد از جنگ نیز دیده شده است. اومی گوید که رژیم... پس از جنگ نیز با همین جدیت به تولید و تحقیق، به ویژه در زمینه ساخت سلاح های پیچیده ادامه خواهد داد."

هزینه های دستگاه عریض و طویل اداری - پلیسی رژیم در حقیقت دو مین و بزرگترین رقم را بعد از هزینه های جنگ تشکیل می دهد. از این هزینه مطلقاً صحبتی نشده است. وجود دو دستگاه اداری به موازات هم، دستگاه امنیتی و پلیسی چندگانه و گسترده و تا مین مخارج دهها هزار آخوندی که سر تا سر این دستگاه را در قبضه قدرت خود گرفته اند، بخش بزرگی از درآمد میهن ما را بخود اختصاص داده است. نخست وزیر خمینی هیچ سخنی از این رقم نمی گوید، اما ۲۰ میلیارد ریالی صرفه جویی "اعتبارات حداقل مصوبه مجلس برای سال گذشته را جزو افتخارات دولت به حساب می آورد. اومی گوید: "مجلس... سال گذشته یکی از نقیصاتی ترین بودجه های کشور را به تصویب رساند، در حالی که

منتشر شد

شماره ۱۳ نشریه ۳ روشیانی از انقلاب و سوسیالیزم با مطالب زیر منتشر شد:

- مسائل چشمگیر کنونی در تحلیل سرمایه داری.
- چشم انداز انقلابی - دمکراتیک - تریخی وجوه از تحلیل دوران گذار
- مرحله کنونی مبارزه دمکراتیک - فساد مبریا لیستی
- حزب کمونیست و مردم

انتشار کتاب "استراتژی اتحاد های طبقاتی" اولین شماره از مجموعه "مسائل مبرم تئوروی

بیشتر به سرمایه داری عصر حاضر برسی می شود. عناوین کتاب:

- اتحاد های اجتماعی در مبارزه انقلابی: تجربه ط رنجی وجهان معاصر
- استراتژی اتحاد های طبقاتی پرولتاریا در دوران گذار انقلابی از سرمایه داری به سوسیالیزم
- مضمون اتحاد دموکراتیک (حزب کمونیست و اتحاد سیاسی نیروهای چپ - درس های تاریخ و تئوری)
- آیا توافق تاریخی " (سازنی میان پرولتاریا و بورژوازی) مقدور است. نقد نظریات پرولتونیستی
- اصول پارلماناریسم انقلابی
- کمونیست ها و جنبش های دمکراتیک نوین

در تدارک جشن اول ماه مه

اول ماه مه، روز همبستگی جهانی کارگران و زحمتکشان فرامی‌رسد. در این روز، در چهار گوشه جهان بانگ رسای همبستگی و وحدت زرمنده کارگران علیه سرمایه داری، امپریالیسم بردستار و رجوع طنین افکن می‌شود. در این روز طبقه کارگر جهانی یکبار دیگر میثاق همبستگی ظفر نمون خود را برای پایان دادن به استثمار، جنگ و نابرابری اجتماعی تجدید می‌کند.

سنت انقلابی گرامی داشت اول ماه مه از بسد و پیدایش آن تا کنون همواره بیوندد کارگران جهان را از زهر نژاد، جنس، ملیت و فرهنگ مستحکم تر کرده و مرگ محتوم اردوی سرمایه را بشارت داده است. کارگران جهان در این روز با تکیه بردستار و ده‌های جهانی جنبش کارگری - کمونیستی، مبارزه خویش را غنا و گسترش داده و تلاش می‌کنند با همبستگی و وحدت طبقاتی خود، راه پیروزی‌های سرشودت بسیار آتی را بگشایند و اردوی سوسیالیسم جهانی را گسترش دهند.

کارگران ایران نیز که بنا به سنت دیرینه خویش، این روز بزرگ را گرمی داشته‌اند، در سالهای اخیر نیز همواره تلاش کرده‌اند اول ماه مه را به روز تجلی همبستگی خود در مبارزه علیه استثمار، رستم، جنگ و بی‌عدالتی بدل کنند.

امسال، کارگران و زحمتکشان میهن مادر شرايطی به استقبال اول ماه مه می‌روند که بحران سرمایه‌داری جامعه جنگ زده ما را فرا گرفته است. بنسبت و بیست‌ها می‌توانستیم جمهوری اسلامی با امپریالیسم آمریکا، ادامه جنگ خاموش سوز و گریه آزادی‌های دمکراتیک، اخراج‌های توده‌های کارگران، بیکاری و گران‌ترین کم‌رشدی شرایط زندگی و مبارزه کارگران و زحمتکشان را دشوار تر کرده‌اند. رژیم با استفاده از این شرایط، مدبوحانه می‌کوشد طبقه کارگر ایران را از ادامه مبارزه برای حفظ و تحکیم این سنت اصیل مبارزاتی بازدارد. رژیم فقها که رژیم سرمایه‌داران است، تمام امکاناتش را برای بی‌اعتبار کردن این عید کارگری بکار گرفته است. رژیم برای جلوگیری از برگزاری مستقلانه این جشن توسط کارگران، به‌نامهای فرمایشی دست زده و تلاش کرده است با سوختن دادن آن در جهت تبلیغات جنگ طلبانه و ضد مردمی، این جشن را از مضمون انقلابی و طبقاتی اش تهی کند. اما بخش بزرگی از کارگران با امتناع از شرکت در مراسم فرمایشی رژیم، با برگزاری مستقلانه این جشن در

روز کارگر را هر چه باشکوهرتر برگزار کنیم

کارگران مبارز!

اول ماه مه، روز جهانی کارگر، روز همبستگی کارگران و زحمتکشان علیه سرمایه‌داری، امپریالیسم و ارتجاع است. رژیم خمینی حکومت سرمایه‌داران و دشمن طبقه کارگر است. رژیم به هر توطئه‌ای متوسل می‌شود تا جشن اول ماه مه عید کارگری را بی اعتبار سازد.

با تحریم کرده‌هایی‌ها فرمایشی و برگزاری مستقلانه این جشن، توطئه رژیم را خنثی کنید.

برای رسمیت بخشیدن به تعطیلی روز کارگر مبارزه کنید. برای بزرگداشت روز کارگر، درواحد‌ها، یگان‌ها، کمیته‌های برگزاری جشن اول ماه مه را تشکیل دهید.

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

واحد‌ها، یگان‌ها، با تجلیل آن در محدوده محافل خود و حتی با جشن گرفتن در منازل خود، با ردیگر نشان دادن آن به عید عید سرمایه‌داران و فقها بلکه عید کارگران و زحمتکشان است.

چگونگی برگزاری جشن اول ماه مه درواحد‌های مختلف، قبل از هر چیز به وجود سنت و سابقه برگزاری این مراسم و نیز به توان سازمان‌نگارانه کارگران، پیشرو و فعال آن واحدها بستگی دارد. کارگران پیشرو و هسته‌های مخفی کارگری باید همه توان خود را برای تدارک موفقیت آمیز این جشن بکار گیرند. تسرط مقدم این موفقیت، سازماندهی آن در یکجا است. کمیته‌های برگزاری جشن اول ماه مه درواحد‌ها است. این کمیته‌ها باید توده‌های کارگران و زحمتکشان را درواحد‌ها به شرکت فعالانه در برگزاری جشن تشویق کنند. بسیج توده کارگران برای شرکت در جشن کارگری، بنسبت استفاده از تاجارنگار و ابتکارها، تدبیرات، کمیته‌های برگزاری جشن باید کمیته‌های ورزشی کارخانجات را برای برگزاری مسابقات جام کارگری فعال کنند و در صورت نبودن چنین کمیته‌ای، کارگران را بویژه کارگران جوان و ورزش‌دوستان را به برگزاری یک چنین مسابقات دعوت کنند. باید همه مراسم سنتی برگزاری این جشن از قبیل تجلیل از کارگران قدیمی در معرکزار، تبادل هدايا، برگزاری سخنرانی‌های مردم‌رسانی مناسب این روز و مضمون واقعی آن و طرح مهمترین مطالبات و شعارهای غلبه سیاسی خود، بنسبت مقتضی انجام گیرد. مبارزه غلبه جنگ و اخراج نیوده‌ای کارگران و مبارزه علیه سرکوب، برای حقوق دمکراتیک کارگران و آزادبندی سیاسی، دموکراسی اصلی، افشاکری و تبلیغ شعارهای کارگری امسال است. فعالین کارگری سازمان باید فرخوان‌ها و شعارهای سازمان به مناسبیت تدبیرات با لگد اول ماه

مسلح، تجهیز به ساخت عینی از وضعیت این نیروها، تفاو و مسائل درونی آن، خواستار و میسر رزات لایه‌های مختلف نظامی، عرصه‌های مبارزه و آگاهی از امکانات و تکنیکهای دشمن است. همچنین کار موشردارین عرصه محتاج سیاست اصولی و روشن‌بینی روضعیت نیروهای مسلح است. میزان تواناکی سازمان در با سگونی به این وظیفه عزم، بستگی به میزان شناخت آن از اجزا و توانای این مجموعه دارد. کوشش هر فرد که از بیرون یا نیروهای مسلح ارتباط دارد، در با درون آن کار می‌کند. برای کسب اطلاعات و شناخت آن از مختصات این مجموعه و رساندن آن به سازمان، نقش مهمی در تکوین و تکمیل این شناخت دارد. رفقا، این که در این عرصه کار می‌کنند، باید بدانند که خواست‌های اساسی پرسنل نیروهای مسلح کدامند؟ چگونه و بجه شکلی بیان می‌شوند؟ وضعیت نیروهای مسلح در شرایط جنگی چگونه است؟ میزان ناراضیاتی از ساختار مختلف نیروهای مسلح از ادامه جنگ، سلسله مراتب واحدهای نظامی، دخلت روحانیت در اداره واحدها، "طرح نویسن" و "رئیس" و سایر مسائل و مشکلات آنها درجه حدی است و چگونه اینها را می‌شود؟ سیاست‌های رژیم در مورد هر ارگان مسلح و نقشه‌های جدید برای اداره واحدهای نظامی کدام هستند؟

رساندن این اطلاعات به سازمان باید از کانال‌های بسیار مطمئن از جمله طریق فرستادن نامه به آشنایان کاملاً مورد اعتماد صورت گیرد. این آشنایان نیز بی‌چوجه نباید با آدرس مشخصات واقعی خود یا رسته‌ها نام گزیده متقابل داشته باشند. در بنا به مبدا و زمان هر فرد مشخصی در مورد یگان یا پرسنل مورد گزارش خود داری شود.

بجز این راه برای شناختن یک پدیده و کارزوری آن راه یافتن به مرکز آن است. اما زمانی که در چنین موقعیتی قرار نداریم، ناگزیر باید از طریق دیگری کسب این شناخت بپردازیم. در این راه می‌توانیم و باید از سطح یک ارتباط ساده فامیلی با دوستانه با اطرافیان و آشنایان نظامی خود آغاز کنیم. در بین پرسنل اردو و رزواها می‌توانیم می‌خواهند در دهه‌ها و مسائل خود را با در میان بگذارند. برخی تصوری کنند برای کار در میان نیروهای مسلح و پیشبرد این عرصه از کار، حتماً باید اقدامی در عرصه خودی در میان پرسنل باشند، در غیر این صورت وظیفه‌ای در قبال خود نمی‌بینند، امروزه کار تبلیغی و تزویجی از بیرون و یافتن اشکال غیر مستقیم کار

برای بسط نفوذ سازمان در نیروهای مسلح بکوشیم

شش سال ونیم جنگ خونین و کشتاردها هزار ر سرباز، درجه‌دار، افسر، سپاهی و بسیجی، متفکر پرسنل و زحمتکشان و مبین پرست نیروهای مسلح و پرانگیخته است این یک اصل تجربه شده است که "هر قدر انزاج مردم از رژیم عمیق‌تر باشد، بهمان اندازه ارتش با مطمئن تر می‌شود و وجودی کند؟ بسا گسترش مبارزات مردم و اعتراض و مبارزه پرسنل، نیروهای مسلح از مطمئن دست رژیم باقی نخواهد ماند. با ثبات سیاسی و آگاهی دهنده انقلاب بهمن پرسنل، بی جواب ماندن مطالبات دمکراتیک آنها، تلاش رژیم برای استقرار رخصتن نظام اطلاعات کورکورانه در نیروهای مسلح و کوبیدن بر طبل جنگی که بخش‌هایی از قربانیان رسمی خود را از میان نظامی می‌گیرد، دخلت روحانیت در امر فرمایشی واحدهای نظامی و تلاش برای اسلای کردن سیستم نظامی کشور و اجرائی "طرح نویسن" دیگر اجزای مهم بحران درونی نیروهای مسلح را تشکیل می‌دهند.

هر چند رژیم می‌کوشد با سرکوب جشن مبارزات نیروهای مسلح را از مردم پوشیده نگاهدارد، اما واقعیت این است که این مبارزه جریان دارد و رژیم نتوانسته و نخواهد توانست آنرا خاموش سازد. رژیم شاه با آنکه کنترل مستمرها را در دستش دارد اما ارتش برقرار کرده بود، نتوانست از شکل گیری محافل و هسته‌های انقلابی پرسنل در نیروهای مسلح جلوگیری کند.

امروز بیش از هر زمان دیگر امکان تان نفوذ اندیشه انقلابی در صفوف نیروهای مسلح فراهم است. کار بین نیروهای مسلح به یک وظیفه درنگ ناپذیر بدل گشته است. چرا که هرگاه مبارزه پرسنل با عیدریک گشته و سازمان نیابد، از سطح جنبشی خود بخودی فراتر نخواهد رفت. تجربه نشان می‌دهد که قبل از انقلاب بهمن عظیم وجود طبقه وسیع هواداران سازمان در بین پرسنل نظامی، عدم توجه به کار در میان این نیروها، مانع سرگذاری جدی سازمان در مبارزه موجود در واحدهای نظامی شد.

اولین قدم برای سازماندهی مبارزه نیروهای

مه (مندرج در کار ۲۶) و چگونگی تلفیق مبارزات توده‌ای کارگران با شعار مسلح و آزادی (مندرج در کار ۲۸) را در توده کارگران تبلیغ کرده و برای نشان توضیح دهند.

بها این ترتیب وظایف هسته‌های مخفی کارگری و کارگران پیشرو و آگاه و فعالین جنبش توده‌ای کارگری برای تدارک موفقیت آمیز این جشن عبارتند از:

- ۱- تشکیل کمیته برگزاری جشن اول ماه مه در همه واحدهای تولیدی و خدماتی اعم از کوچک و بزرگ و تلاش برای هماهنگی این کمیته‌ها در مقیاس فراختر از یک واحد (در سطح رشته‌ها و واحدهای همجوار) ۲- تحریم مراسم فرمایشی رژیم و برگزاری مستقلانه جشن در همه واحدها با شرکت فعالانه کارگران و زحمتکشان.

۳- طرح خواست قطع فوری جنگ و برقراری آتش‌بس ۴- طرح شعار انحلال انجمن‌های اسلامی.

۵- طرح مطالبات اساسی توده کارگران (قانون کار دمکراتیک، حق کاروا امنیت شغلی، حق تشکیل مستقل سنکی و...) افشای سیاستهای ارتجاعی و فسادکار رژیم.

۶- خواست قطع اخراج‌های گروهی، تا مبنی جنبی بهم بیکاری، بازگشایی واحدهای تولیدی تعطیل شده.

۷- تلاش برای صدور ارسال بیامی همبستگی با کارگران و زحمتکشان جهان و حمایت از مبارزات حق طلبانه آنها و نیز جلب پشتیبانی و حمایت آنها از مبارزات عادلانه زحمتکشان ایران.

۸- انعکاس هر چه گسترده‌تر شعار و کرامی بسا د اول ماه مه، روز همبستگی جهانی کارگران و زحمتکشان.

در بین نیروهای مسلح، در کنار کار از درون از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. با همه محیطهای کار، زندگی و رفت و آمد منظم میان رانها ساکنی که در کوشش هر فرد که از بیرون یا نیروهای مسلح ارتباط دارد، در با درون آن کار می‌کند. برای کسب اطلاعات و شناخت آن از مختصات این مجموعه و رساندن آن به سازمان، نقش مهمی در تکوین و تکمیل این شناخت دارد. رفقا، این که در این عرصه کار می‌کنند، باید بدانند که خواست‌های اساسی پرسنل نیروهای مسلح کدامند؟ چگونه و بجه شکلی بیان می‌شوند؟ وضعیت نیروهای مسلح در شرایط جنگی چگونه است؟ میزان ناراضیاتی از ساختار مختلف نیروهای مسلح از ادامه جنگ، سلسله مراتب واحدهای نظامی، دخلت روحانیت در اداره واحدها، "طرح نویسن" و "رئیس" و سایر مسائل و مشکلات آنها درجه حدی است و چگونه اینها را می‌شود؟ سیاست‌های رژیم در مورد هر ارگان مسلح و نقشه‌های جدید برای اداره واحدهای نظامی کدام هستند؟

رساندن این اطلاعات به سازمان باید از کانال‌های بسیار مطمئن از جمله طریق فرستادن نامه به آشنایان کاملاً مورد اعتماد صورت گیرد. این آشنایان نیز بی‌چوجه نباید با آدرس مشخصات واقعی خود یا رسته‌ها نام گزیده متقابل داشته باشند. در بنا به مبدا و زمان هر فرد مشخصی در مورد یگان یا پرسنل مورد گزارش خود داری شود.

بجز این راه برای شناختن یک پدیده و کارزوری آن راه یافتن به مرکز آن است. اما زمانی که در چنین موقعیتی قرار نداریم، ناگزیر باید از طریق دیگری کسب این شناخت بپردازیم. در این راه می‌توانیم و باید از سطح یک ارتباط ساده فامیلی با دوستانه با اطرافیان و آشنایان نظامی خود آغاز کنیم. در بین پرسنل اردو و رزواها می‌توانیم می‌خواهند در دهه‌ها و مسائل خود را با در میان بگذارند. برخی تصوری کنند برای کار در میان نیروهای مسلح و پیشبرد این عرصه از کار، حتماً باید اقدامی در عرصه خودی در میان پرسنل باشند، در غیر این صورت وظیفه‌ای در قبال خود نمی‌بینند، امروزه کار تبلیغی و تزویجی از بیرون و یافتن اشکال غیر مستقیم کار

هدف ایجاد هسته‌های مخفی با لایه‌های میزبان با زنده‌ی کار انقلابی در نیروهای مسلح است. بسا بر این با یکدوشدها کوشش را برای مخفی نگه داشتن این هسته‌ها و محافظت آنها از زهره بیکار بست افراد هسته نباید از آنها بفرجنا و بکنند. افراد هسته نباید روابط جنسی و مستقل یکدیگر را بشناسند و با هسته‌های دیگر ارتباط بگیرند. افراد واحدهای سازمانی نباید بتوانند بسا موضوعی به موقع و درست در قبال هر برآ حدیسا واقع‌مهم در نیروهای مسلح، حتی اگر در سطح یک یادگان با یگان نظامی مطرح باشند، فعلاً لانه برای تا شبرگذاری و هدایت مبارزه پرسنل بکوشند.

نظامیان باید بدانند که مواضع ما در قبال مسائل گوناگون مربوط به زندگی زحمتکشان و خود آنها نیست. آنان با باید بدانند که ما پیگیرترین نیروی مدافع منافع طبقه کارگران و زحمتکشان میهنمان هستیم.

چگونگی کنترل نامه ها (۲)

رژیم سرکوبگر خمینی نیروی زیادی برای کنترل مکاتبات بکار می‌گیرد. رژیم می‌بوشد ظرفیت کنترل نامه‌ها، اطلاعات لازم را در مورد عناصر مبارز و سازمان‌های سیاسی کشور بدست آورد. لذا تمام مبارزین کشور می‌بایستی بطور جدی باین مسئله توجه نمایند.

رژیم با وجود این تلاشها، قادر نیست کنترل خود را بر تمام مکاتبات اعمال نماید. کثرت مراسلات پستی امکان کنترل دقیق همه نامه‌ها را بسعه او نمیدهد. همگانی بودن این وسیله ارتباطی، انقلابیون را قادر می‌سازد تحت پوشش نامه‌های معمولی، ارتباطات خود را برقرار نموده و باین وسیله اطلاعات و اخبار سیاسی بپردازد. بدین منظور ضرورت است خواب یا دشده در زیر به دقت رعایت شود:

شیر، آب پیاز، آبلیمو و مواد شیمیایی مناسب، در فواصل سطور نامه "توجیهی" نوشت. در عین حال با توجه به امکان کشف متن نامه‌ی توسط دشمن، باید قسمتی‌های اطلاعاتی و مهم مطلب را بصورت رمز، نامه‌ی نویسی کرد.

برای نگارش یا بدقیلا کلمات مناسب بعنوان جا یگزین کلمات مشخص سیاسی و سازمانی که بطور معمول در مکاتبات نوشته می‌شود، بین طرفین مکاتبه تعیین شده باشد. نگارنده نامه باید کلمات قرار داده، مطلب مورد نظر را در متن نامه بگنجانده. انتخاب کلمات جا یگزین مناسب و مهمتر از آنها دقت و حوصله کافی برای تنظیم متن نامه، بطوریکه بیان منطقی و مناسب و کاملاً واضح داشته باشد، حائز اهمیت بسیار است. در نامه‌های خبری که ناگزیر بامتنی آشکاره آدرسهای شناخته شده سازمانی ارسال می‌شوند لازمست:

اولاً، تا جاییکه امکان پذیر است موارد یاد شده در بند (الف) رعایت شود. ثانیاً، خبرها را با توجه به کنترل و باز شدن حتمی نامه طوری تنظیم کرده‌اید هیچ ردی از فریقت فرستنده، یا محل کار، فعالیت و زندگی فعالیسی سیاسی در آن وجود نداشته باشد.

چگونه میتوان از عدم کنترل نامه‌ها مطمئن شد

با استفاده از روشهای نشانه گذاری میتوان کنترل یا عدم کنترل نامه‌ها را تشخیص داد. گیرنده نامه باید قبلاً از علائمی که روی نامه و پاکت گذاشته می‌شود مطلع بوده و بعد از دریافت نامه وضعیت آنها را از طریق تلفن یا مکاتبه به فرستنده اطلاع دهد. میتوان از روشهای بسیاری برای نشانه گذاری بهره گرفت که ما در زیر چند نمونه از آنها را شرح می‌دهیم:

۱- بهم زدن شکل متناظر پاکت هنگام جسابندن درب آن، بدین صورت که درب پاکت را به اندازه ۲-۳ میلیمتر بطرف راست یا چپ کشانده و می‌جسبانیم یا بیداینکار رطوبتی انجام داد که کنترل کنندگان در نگاه معمولی متوجه نشده و در موقع بستن نامه باز شده، درب آن را بطور عادی و متناظر جسابند.

۲- ایجاد تغییرات روی چسب پاکت: بدین منظور عادی و متناظر یک نوک تیز قسمتی از چسب پاکت را، قبل از بستن آن، به اندازه تیزیاری تا ۱/۲ میلیمتری پاک می‌کنیم (برای اطمینان از پاک بودن شیاری میتوان قسمت پاک شده، اجلو نور ما بین کرد). هنگامیکه درب پاکت بسته شود یا بدیشیا رمز جرسب نخورد، آمد در صورت باز شدن نامه، چسبی که دوباره به لبه پاکت زده می‌شود، شیاری چسب را پر کرده و آن قسمت را نیز به کاغذ می‌جسباند. جهت تشخیص کنترل نامه باید دید که نامه بدون باز کردن درب پاکت یا چسبی دور آن را بریده و سوزنی را در امتداد چسب پاکت (داخل) حرکت دهد، در صورت فقدان شیاری معلوم می‌شود که نامه باز شده است.

۳- گذاشتن جسم غیر آشکار در درون نامه: با گذاشتن تار موی سفید و ... در درون کاغذ نامه، میتوان از باز شدن آن مطلع شد. اگر بعد از دریافت نامه جسم خارجی گذاشته شده در درون نامه موجود نباشد، نامه باز شده است. این جسم باید آنچنان نام پیدا باشد که کنترل کنندگان در باز کردن عادی نامه متوجه آن نشوند.

۴- جسابندن یک گوشه پاکت نقطه از قسمت انتهایی نامه تا شده بسعه درون پاکت: چسب مزبور با بدوسیله جویی نوک تیز بوسه اندازه‌های کم زده شود تا کنترل کننده هنگام در آوردن نامه از درون پاکت متوجه مقاومت چسب نشود. گیرنده نامه باید پاکت را از طرفین و سر آن با کار در بریده و تا آن حد باز کند که محل چسبیدگی کاغذ نامه به پاکت رادرته پاکت مشاهده نماید. موقع کار بستن پاکت باید دقت کرد که نامه کاملاً اندازه پاکت نشود و جایی برای جابجایی آن طی اشغال بستی نباشد.

در نامه‌های دیگری که برای آزمایش جدی کنترل نامه بین فرستنده و گیرنده، آن گذاشته می‌شود، بطور معمول نیز میتوان از روی تاریخ دریافت نامه و شکل ظاهری آن به باز شدن نامه پی برد. در زیر به برخی نکات کلی در این مورد اشاره می‌کنیم:

- در بررسیدن نامه: علت این تاخیر ممکن است متوقف ماندن نامه در جریان کنترل و باز کردن آن باشد.

- جروگ بودن درب پاکت و سپرون زدن چسب از لبه درب پاکت به جروگ بودن و چسب اضافی در زیرین و سپر قابل مشاهده است.

- چسبیدن نامه به لبه‌های داخلی درب پاکت، این چسبندگی به سبب چسب اضافی است که هنگام بستن مجدد درب پاکت به آن زده شده است.

- چسبیده بودن گوشه‌های بالایی درب پاکت این قسمتها که در حالت عادی فاقد چسب می‌باشند ممکنست در بستن مجدد نامه چسب خورده و چسبند.

- وجود آسیب دیدگی در لبه‌های درب پاکت، این امر که غالباً مشاهده می‌شود بسبب باز کردن نامه با وسیله مکانیکی بوجود می‌آید در مواردی که در بدقیقت با کمک در همین بخوبی قابل رویت است.

- در صورتیکه از چسب نواری برای جسابندن درب پاکت استفاده شده باشد با دقت روی تغییر وضعیت نواری از جای چسبیده شده قبلی و عدم چسبندگی بعضی نقاط میتوان پی به باز شدن نامه برد.

- اگر نامه و آدرس روی پاکت با جواهر محلول در آب نوشته شده باشد، ممکنست هنگام باز شدن نامه بوسیله بخار آب، نوشته‌ها بخش شود. در این حالت عکس‌ها و کلرنت بستلهای رنگی موجود در نامه، اندکی کدر خواهد شد.

ب- نحوه نگارش نامه رعایت مجموعه نکاتی که در بالا شمرده شد می‌تواند از ایجاد حساسیت و ظن دشمن نسبت به نامه‌ها در مسیر کنترل آنها بکاهد. ای بسا ممکنست که نامه بدون بررسی دقیق و گشوده شدن، از دور کنترل خارج و به مقصد روانه شود. لیکن همواره باید در این زمینه حرکت کرد که نامه‌ها در جریان کنترل باز شده و خوانده می‌شود. در این رابطه باید نگارش نامه به گونه‌ای باشد که پس از گشوده شدن و مطالعه آن، نامه‌ای عادی تلقی شده و حساسیت کنترل کنندگان را برآورد. بررسی دقیق مطالب مندرج در آن و بی‌تکلف نامریی نویسی بر نشانه‌های نگارش نامه‌ها می‌بایستی همانند نامه‌های معمولی مردم، با مضمونی متناسب و بی‌ارتباطی عادی و زنده تنظیم شود. مطالب سیاسی، سازمانی در نامه‌ها باید بصورت نامریی و رمز نویسی و یا استفاده از کلمات قرار داده نوشته شود. چنین نامه‌ای هرگاه به دلایل دیگر مورد حساسیت قرار نگیرد تا زیر کنترل دقیق برده شود می‌تواند بی‌خطر است. کنترل عادی را طی نماید.

در مطالب خارجی توجیهی شرح فنون نامه‌نویسی و رمز نویسی و نیز رمز کلمات قرار داده نیست لیکن به منظور اشاره ای مختصر می‌توان گفت که: - برای نامه‌نویسی باید مطالب مورد نظر را با استفاده از مواردی مانند

جاودان باد خاخره شهیدان

بخون خفته خلق

اسفند، آخرین ماه زمستان و آستانه شب یزید، یکی از ماه‌هایی است که از شهیدان سازمان ما لاله‌گون است. ۲۰ اسفند ماه ۴۹، رژیم جنایتکار شاه علی‌اکبر صفایی فرها را با ۱۲۰ تن دیگر از زوهران پنینگانان سازمان ما را به جوخه اعدام سپرد. ۱۱ اسفند ماه سال بعد، مسعود احمدزاده و ۹ تن دیگر از پنینگانان سازمان فدائیان خلق شیراز را در ۱۲ اسفند ۱۳۵۰ علیرضا نبیل و ۸ تن دیگر از فدائیان دلیر خلق بدست دژ خمیان شاه کشته شدند. ۴۹ بهمن ۵۲ فدائیان خلق خیر و گلسرخ و کرمانت دانشیان پس از دفاع پرشور و آتشین از آرمانهایشان در بیدارگاه نظامی شاه، گلوله‌های دشمنان خلق را در سینه‌های

گرم خویش پدیدار شدند. مبارزه و شهادت زود هنگام این رفقا، همچون رویش بنفشه‌هایی بود که گل می‌دو موزه‌های دکه زمستان شکست و رفت ویراستی هم که در بهمن ۵۷، زمامتگنان ایران به پیشوا ز بیار آزادی میهن مان رفتند. اما هیبت که نفسش جویوی اسلامی گلپای این بهار را به سرعت خشکاند. آغوش‌های جنایتکار به روی مردم فزینند ان دلیران تیغ بروداشتند. درست یک سال پس از انقلاب ۲۲ اسفند ماه ۱۳۵۸، خیر آمد که پاسداران چهل و جنایت، شبانه و در خفا فدائیان خلق و رهبران خلق ترکمن - توماج و پارانسی - رانکنجه و رئیس شورور کرده‌اند. دستان ناپاک این نایکاران جنایتکار به خون هزاران تن دیگر از فدائیان و سایر روزمنگان راه خلق آغشته شد.

در آخرین تهاجمی که گزیده‌های خمینی در تابستان ۱۳۵۸ به صفوف ما آوردند، مدهاتن از فدائیان خلق را بریده و به زبرد آغ و درفش کشیده‌اند. تا کنون خیر شهادت ۲۰ تن از همزمان دلیر ما در زیر سر

تکنجه‌ای و حشیانه جلادان جمهوری اسلامی مستتر شده است. تکنجه گران رژیم، برای خاموش کردن فریاد عدالت خواهان ما با بی‌رحمی و بی‌انصافی همزاد هم شلاق می‌زند. خمینی هم با دیوانه سری در تلاش است تا با هر جنایتی، فدائیان خلق را از مبارزه بساز دارد. اما همانگونه که رژیم ستم‌شاهی نتوانست مبارزه دلیرانه مردم و فرزندان فدایی‌شان را خاموش سازد، رژیم ستم آخوندی هم با این آرزو را به گورخواهد برده. خلافت سیاه و قرون وسطی خمینی رفتنی است. به‌سازاران طبیعت، به‌سازاران آزادی خلق نیز در راه است.

در این روزهای جشن و شادمانی بهار، یاد و خاطره شریف‌ترین فرزندان خلق را که در راه دفاع از آرمانهای مردمی‌شان به خون تبیده‌اند گرامی داریم. فریاد اعتراض علیه شکنجه و اعدام‌های انقلابیونی که در سبیل‌های خمینی اسیرند را رسالت ما، مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی را تشدید کنیم.

اطلاعیه کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

پیرامون اراجیف رژیم ارتجاع

موظفان!
در تاریخ ۲۷ اسفندماه رژیم ارتجاعی خمینی سرانجام زیر فشار افکار عمومی درکشور و در جهان، گونه‌های ارجنایات خود علیه فدائیان خلق ایران را فاش ساخت و در آستانه نوروز، چنگ دیگری خون به روی مردم ایران پاشید.

سران رژیم مدتها کوشیدند تا مگر از انعکاس نبرد تنگ فدائیان در همه میدانهای کسارزار انقلابی کشور جلوگیری کنند. آنها هنوز هم حساس ایستادگی فدائیان خلق را در شکنجه‌گاه‌ها و میدانهای اقدام از چنگ خلق پنهان می‌کنند. اما عظمت رزم و ایثار فدائیان و انعکاس گسترده ددمنشی‌ها و جنایات رژیم در سراسر جهان چنان چنانست تلاش‌هایی را با شکست و روبرو ساخته است.

رژیم ارتجاع اگرچه اکنون ناچار به رسیدن برده‌سکوت شد، لیکن نیرنگ‌ها و دروغ‌های ترازه‌ای ساز کرده است تا مگر برآید مردم به پیوسته روزی در رزمشان خدشهای وارد نکند. رژیم در عین حال کوشیده است با ارائه کارنامه جنایات خود علیه کمونیست‌ها، امید و اعتماد امپریالیسم امریکا به حل مسائل فنی بین‌المللی را با زهم تقویت کند. اعمال رژیم کوشیده‌اند تا با آمار سازی و دروغ‌پردازی در باره جنایات خود علیه سازمان - که حقایق آن توسط سازمان تا مگر با همگامی مردم رسیده است - توهم و امیدخلق را به پیروزی بر رژیم خلل وارد کنند. علیرغم یورش‌های ددمنشانه رژیم در آستانه گذشته و دستگیری بیش از هزار نفر از زکا درها و اعفاء هواداران سازمان نیروهای متشکل و واحد‌های رزمنده سازمان استوارترین درس‌ها در سراسر پرچم بیگانه‌پرستانه علیه ارتجاع حاکم‌را بر دوش می‌کشند.

رژیم متفکرانه بر اثر نفرت خلق در انستروای کامل قرار گرفته و شیرازه آن در اثر اختلافات سران جنایتکارش در حال از هم گسستن است. این با برابری تشدید روحی علیه سازمان ماه‌ها گذشته است. متوسل شده و از گسست و تفرقه در صفوف سازمان مسامحی می‌گوید. خمینی بدانند که سازمان فدائیان - خلق ایران (اکثریت) کمیته مرکزی و همه کارکنان و اعفاء آن متحد و یکپارچه در برابر یگسور شدن این رژیم متفورانه آخرین نفرایستاده‌اند. خمینی بدانند که فدائیان خلق با اتحاد همه نیروهای دموکراتیک کشور، پرچم اتحاد همه فدائیان، توده‌های، مهاجدهین، دموکراتها و هر نیروی دیگری که علیه او و سازمان شاه‌مستور و بیگانه می‌گفتند را به دوش گرفته‌ایم. ما به نیروی این اتحاد ما قوس مرگ رژیم سر تا جناحت خمینی را در سراسر میهن ظنیم از یک خواهم ساخت. پیروزی خلق در بیگانه‌علیه خمینی قطعی است.

سران این رژیم بلیید بدانند که سنگ بنیادی سازمان فدائیان را از زور و نفست با جا بستن سازمانی وفادار کی دلیرانه در راه خلق پی‌ریخته‌اند. ما خوب میدانستیم و میدانیم که هر مبارزه خلق‌طلبانه و دفاع ما از طبقه کارگر، دهقانان و همه مردم زحمتکش، بیگانه‌علیه جنگ، علیه آزادی کسب‌وکار و جپا و لربها به‌دای، سازمان‌ها را ما چنانقا جویی این رژیم جنایتکار ساخته است. اما ما همه هستی خود را در راه خلق نیا داده‌ایم.

هم میهنان عزیز!
رژیم استبداد برای انتقام جویی از فدائیان - خلق به بیرون‌دهداری، دروغ‌پردازی و صحنه‌سازی‌های وقیحانه مشغول است. رژیم زهیچ توطئه‌ای که به یاری آن بتواند علیه فدائیان اسیر دست به جنایت زند، دریغ نخواهد کرد.

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) از همه هم میهنان عزیز، از همه احزاب و سازمانهای دموکراتیک ایران، از همه محافل مستقل و ترقیخواه جهان تقاضا می‌کند که هر چه در امر مبارزه برای اعفاء و خنثی‌کردن نقشه‌های رژیم استبداد و جنایتکارانه رژیم خمینی علیه فدائیان اسیر و علیه همه زندانیان سیاسی کشور به کار گیرند.

ایمان را سخ داریم که تلاش‌های جنایتکارانه و نیرنگ‌های مفتضحانه رژیم ارتجاع با شکست خفت بار و روبرو خواهد شد.

ما همه امکان برای نجات میهن، برای دستیابی به صلح و دموکراسی، برای دستیابی به عدالت اجتماعی، مصروف فدائیان خلق را تقویت کنید. علیه سرکوب و کشتار فرزندان خود، علیه شکنجه و اعدام، فریاد اعتراض را رسوا سازید.

مرگ جمهوری اسلامی زنده باد سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) برافراشته باد پرچم رزم کارگران و زحمتکشان کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) ۲۸ اسفند ماه ۱۳۶۵

افغانستان در راه "مصالحه ملی"

حدوده ما هاست که از اعلام‌سیاست "مصالحه ملی" از سوی جمهوری دموکراتیک افغانستان می‌گذرد. تلاش‌ها می‌شود که دولت افغانستان در تحقق آشتی ملی وپا بیا زند، در به جنگ خانمانسوز داخلی و پی‌وفته‌اند. مدار طبق فرمان عمومی دولت، اخیر بیش از ۴۰۰۰۰ نفر از افراد سابق دست‌های مسلح که علیه دولت مبارزه می‌کردند از زندان آزاد شده‌اند. همین فرمان به عده زیادی از افراد مسلح که از عملیات جنگی دست برداشته‌اند مکان داده است که به خانه وکاشانه خود باز برگردند و با زندگی مسالمت‌آمیز مشغول شوند. طی یکی دو ماه اخیر بسیاری از وابستگان گروه‌های شبه‌دولتی گردیده و برخی گروه‌ها از عملیات علیه دولت دست کشیده‌اند. روند تندرویی بازگشت افغانی‌هایی که بر اثر جنگ، خاک افغانستان را ترک کرده‌اند و در کشورهای پاکستان و ایران بسر می‌برند، علیرغم مخالفتها و تهدیدهای نیروهای مرزی ایران و پاکستان ادامه دارد. پیشینه‌های همه‌جا ضربه دولت افغانستان - از طرح خروج کامل نیروهای یا روسان اتحاد شوروی - تشکیل اختلاف ملی - رژیم‌های پاکستان و ایران و با ندهای فکری و فنی و فریب خوردن از نظرسنجی دیپلماتیک خلق کرده است.

در این میان اخیرا مقامات رژیم جمهوری اسلامی نیز پیشینه‌های کمفرنیسی با شرکت شما پندگان دولت‌های اتحاد شوروی، پاکستان، ایران و گروه‌های مسلح دانند که در مورد حل مسئله افغانستان به مذاکره می‌پردازند. این پیشینه‌ها دشمنانمان را از شدت کینه رژیم خمینی از بهین‌بست رسیدن سیاست جنگ افروزان خود مطمئن نشود. دیگر به طمع افتاد تا ما بدینا سر درگم کردن کلاف مذاکرات از آب گل‌آلود مملی بگیرد. جمهوری اسلامی که از همان آغاز موجودیت خود از هیچگونه کمکی برای گسترش هر چه بیشتر جنگ داخلی در افغانستان ناامید شده است، این بار در این پیشینه‌ها مذاکره خود را حذف دولت دموکراتیک افغانستان یعنی پای اصلی حل مسئله افغانستان هدف و نیت نا پاک خود را به نمایش گذاشته است. رژیم جمهوری اسلامی که در آینه موفقیت آمیز "مخالصه ملی" رسوایی ویی از بر روی خود را می‌بیند به دست و پا افتاد و تلاش مجددی را برای متحذ کردن نیروهای فدهولتی آغاز کرده است. در دیداری که چندین پیش‌خامنه‌ای رئیس جمهوری را بهرمان چند گروه - تشکیل دادند، آنها را به اتحاد با دولت جدید تشویق نمود و قول مساعدت‌های جدید به آنها داد.

سیاست "مصالحه ملی" که در بهی‌ای برای پایانی دادن به جنگ خونین اعلام نشده در افغانستان نشود، نه تنها مورد استقبال مردم زحمتکش افغان قرار گرفته، بلکه از جانب بسیاری از کشورهای مردم‌جهان تا می‌دویشد و پشتیبانی شده است. به اعتقاد ما نیروهای انقلابی شوروی با یاد این سیاست دولت افغانستان را مورد حمایت قاطع خود قرار داده و متفکرانه تلاش‌های رژیم خمینی و امپریالیسم ارتجاع منطقه برای ادامه خورنبری در افغانستان را افشا کنند. امروز همه هزار افغانی در کشور ما بسر می‌برند. رژیم خمینی این مردم زحمتکش، اما ناگاه به منافع خود را قریب می‌دهد و برای جنگ علیه دولت افغانستان و علیه عراق تجهیز می‌کند. وظیفه انقلابی و مردمی ما، وظیفه ما بعنوان همسایگان و برادران خلق افغانستان این است که این مردم آواره و مستعبد و غافلیم فریب خورده را از نجه در کشورشان می‌برد و آگاه کنیم. انسان را به با زکنت به میهن‌ها و به حمایت از سیاست آشتی ملی و قطع جنگ در کشورشان ترغیب کنیم. امپریالیسم امریکا، رژیم‌های ایران و پاکستان و دسته‌های واخزن وابسته به امپریالیسم ارتجاع دشمن مردم افغانستان و هما نگونه دشمن مردم کشور ما هستند. مردم افغانستان زحمتکشان آوارگان افغانی و آن نیروهای سیاسی مخالف دولت افغانستان که او قاعا کوچکترین توجی به مردم میهن‌ها نداشتند به شند می‌توانند سیاست‌های صلح طلبانه، آشتی جویانه و مردمی دولت افغانستان را مورد مخالفت قرار دهند.

پیشنهاد اتحاد شوروی...
بقیه از صفحه اول
پیشینه‌های شوروی با استقبال کلیه سازمانها و محافل مترقی و صلح دوست بین‌المللی مواجه شده است حتی تعدادی دولت‌های غربی از قبیل آلمان فدرال، فرانسه، کانادا، دانمارک، بلژیک و هلند، برای کمک عملی مهم در راه رها نشدن اروپا از سلاح اتمی ارزیابی کرده‌اند. بسیاری از شخصیت‌ها، محافل و مقامات امریکایی نیز از آن استقبال بعمل آورده‌اند.

اتحاد شوروی که یک بار دیگر حسن نیت و احساس مسئولیت خود نسبت به سرنوشته‌های در معرض قضاوت جهانی قرار داده است، سرنوشته‌های در معرض بشریت از امریکا می‌طلبید که از سابقه اتمی دست بردارد و به این پیشینه‌ها در همکاری صلح کامل اتمی است پاسخ مثبت دهد. تا جایی که این اتمی سوزی بزرگ اتمی آینه‌دهن مومن به مانند

بیانه احزاب کمونیست و کارگری کشورهای خاور عربی درباره تحولات جنگ ایران و عراق
احزاب کمونیستی و کارگری در کشورهای مشرق عربی در اواخر ماه ژانویه سال ۱۹۸۷ جلسه‌ای تشکیل دادند و در رابطه با تاثرات خطرناکی از آنجایی که ایران و عراق در برنجش آزاد دیکشن ملی عربی به بحث و گفتگو نشستند.

احزاب شرکت کننده در این جلسه با توجه به اظهارات دبیر اول حزب کمونیست عراق، کسبه تحولات جنگ ایران و عراق و اثرات خطرناک آن در رابطه با مبارزه خلق عراق، وحدت ملی و تمامیت ارضی کشور و تبعات زیان‌آر آن برای آلترناتیو دمکراتیک عراق را توضیح داده بود، اعلام نمودند که تمامیت جنگ ایران و عراق به امپریالیسم امریکا و دوستان آن و پیشرفت طرح‌های امریکایی در منطقه کمک می‌کند.

احزاب کمونیستی و کارگری در کشورهای مشرق عربی، بر فروختن آتش جنگ را از ابتدا محکوم کرده و صراحتاً رژیم ایران بر ادامه جنگ را منافی مصالح خلقی ایران و عراق دانسته و آنرا عامل به‌خطر افکندن استقلال ملی و تمامیت ارضی عراق می‌دانند و اعلام می‌کنند که ادامه جنگ سبب ایجاد دشمنی و وحشت برای توده‌های کشورهای حوزه خلیج شده و فضایی مناسب تر برای امپریالیست‌ها و صهیونیست‌ها جهت تحقق اهداف و طرح‌های دشمنانه علیه خلق‌های منطقه فراهم ساخته است.

احزاب کارگری و کمونیستی در کشورهای مشرق عربی، اعلام کردند که خواهان خاتمه هر چه سریعتر جنگ و پایان بخشیدن به مصیبت‌های خلقی ایران و عراق، برقراری صلح دمکراتیک و عادلانه بدون ضمیمه کردن و الحاق خاک دو کشور به یکدیگر و احترام به حاکمیت ملی و استقلال کشورها می‌باشند.

رزمنده صلح

در پارک "لافان" و واشنگتن در ۱۸۷۷ قدمی محصل اقامت بیگانگان، فاجعای انسانی در شرف وقوع است. "چارلز هاید" فیزیکدان و اخترشناس امریکایی به بهی‌ای جان خود، اعتراض بشریت مترقی را نسبت به جنون هسته‌ای و طرح اهریمنی کاخ سفید برای نظامی کردن فضای کیهان را به نمایش گذاشته است.

دانشمند ۶۵ ساله امریکایی، ۲۲۳ سیمبر ۱۹۸۶ با اعلامی عتاب‌ناک از ایالات متحده امریکا خواست که به برداشتن گام مشخصی در راه نهی‌تمام سلاح‌های اتمی تا سال ۲۰۰۰ و سیاست دخالت نظامی در خارج از مرزها متعهد شود. اما تاکنون کبیش از ۱۰ ماه از آغاز اعتبار شما برای ادا مه مبارزه در راه تنهایی اعتنایی به زندگی این دانشمند بشردوست را به نمایش گذاشته است. وی در این فاصله نیمی از وزن خود را ز دست داده و به گفته پزشکان در شرف مرگ است.

دکتر هاید از آغاز سالهای ۷۰ فعالانه در جنبش هسته‌ای شرکت نمود و بیستمین فعال لیست‌ها در سال ۱۹۸۴ از محل کارش در "اداره ملی هوانوردی و تحقیقات کیهانی" ناسا " اخراج شد. وی نویسنده بیش از ۲۰ اثر علمی است و مدتها روی طرح ساختن سفینه‌ای برای بررسی فعالیت خورشیدی کار می‌کرد.

مخاطب‌ها را با چهره‌های رها رها رها، ماه گذشته طی نامه‌ای ضمن ایراد نکاتی نسبت به وضع سلامتی وی، او را دعوت به قطع عصبانیت کرد. در نامه آمده بود: "قدرت معنوی شما برای ادا مه مبارزه در راه جلوگیری از فاجعه هسته‌ای لازم است. بنابر این، دکتر هاید را شما خواهش می‌کنیم به اعتنا به غذای خود پایان دهید."

چارلز هاید دانشمند بشردوست، با پیدا ردا در راه فداکاری قهرمانانه خویش می‌خواهد فکر عمومی امریکا را بحرکت وادارد. او مصمم است که تا پایان زندگی خویش به این مبارزه ادامه دهد. زیرا به پیروزی زندگی بر مرگ و صلح برجنگ معتقد و میدوار است. او می‌گوید: می‌خواهم با مرگ خود بر مرگ پیروز شوم.

آدرس	Pf. 10 1091 WIEN AUSTRIA
کشور	اتریش
حساب بانکی	AUSTRIA - WIEN BAWAG NR. 029 10701 - 650 DR. GERTRAUD ARTNER

پیروز باد مبارزه خلق در راه سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی!